

Ông Donald Trump đã tiếp cận các “lợi ích cốt lõi” và chính đó là công cụ để trực tiếp gây áp lực và đòi hỏi với Trung Quốc. Trung Quốc cần làm gì để hóa giải?

Ngày 2/12, Tổng thống Mỹ đắc cử Donald Trump đã đi đến đàm phán với nhà lãnh đạo Đài Loan Thái Anh Văn, việc này đã phá vỡ điều cấm kị kể từ khi Trung Quốc và Mỹ thiết lập quan hệ ngoại giao hiện nay. Việc này nhìn bề ngoài tưởng chừng là một quyết định điên cuồng, nhưng Donald Trump trên mạng xã hội Twitter lại giải thích cho mình một cách thật rõ ràng. Cuộc đàm phán này khiến cả thế giới cảm thấy bất an.

Đây chắc không phải là sự xuất hiện tính kế thừa của Donald Trump với tư cách là người mới vào nghề ngoại giao, cho dù không phải là kết quả tính toán từ mặt những công đã phản ánh suy nghĩ thật sự của ông: Trung Quốc sẽ là đối thủ mà Mỹ cần phải chiến thắng – nếu ông muốn để “nước Mỹ vĩ đại trở lại”. Donald Trump đã thành lập một đội ngũ mang “màu sắc diều hâu” đảm nhận về lĩnh vực quốc phòng và an ninh trong lịch sử nước Mỹ từ xưa đến nay, với tư cách là người lãnh đạo nước Mỹ, ê kíp này có thể khiến ông giành được ưu thế tâm lý trong đàm phán với các nước, làm cho đối phương khuếch trương.

Trong cuộc bầu cử Mỹ năm nay, Donald Trump đã nổi danh sự bất mãn của một bộ phận người Mỹ đối với chế độ ngoại giao tinh hoa giá trị quan và ngoại giao mềm mỏng của Obama. Một bất ngờ là ngoại giao mềm mỏng khiến sự tin cậy của người Mỹ bị tổn thất. Donald Trump ca ngợi ca người Putin chính là muốn làm rõ sự yếu đuối và bất lực của Chính quyền Obama của Đảng Dân chủ. Hơn nữa Donald Trump không có ý định công nhận hiện tại với Nga. Trong quá trình tranh cử, quốc gia mà ông nhắc đến nhiều nhất là Trung Quốc. Ông coi Trung Quốc là nguồn gốc rắc rối của nền kinh tế Mỹ, đồng thời cho rằng xu thế Trung Quốc ngày càng trở nên nguy hiểm đe dọa đến vị thế của nước Mỹ. Do vậy, ông cần phải giảm quan hệ công thông với Nga.

Úng vậy, tân Tổng thống Mỹ có thể đã coi Trung Quốc là một đối thủ chính. Trong lịch sử sau chiến tranh, những năm 1980 và 1990, Mỹ đã liên tiếp chiến thắng hai nước là Liên Xô và Nhật Bản, Trung Quốc có lý do gì mà không trở thành nước thứ 3? Mặc dù trong điếm chính sách ngoại giao của Chính quyền Obama cũng là “tái cân bằng châu Á-Thái Bình Dương” nhằm vào Trung Quốc, chỉ có điều ông đã lập ra một mạng lưới liên lạc để cân bằng Trung Quốc. Tuy nhiên chế độ nhà nước “lợi ích cốt lõi” của Trung Quốc, những công không làm tổn hại nó. Donald Trump có thể không thích sự đối đầu chiến lược có lợi về mặt thời gian cho Trung Quốc, hơn nữa Trung Quốc cũng có sự độc lập và không gian lớn. Donald Trump có thể cho rằng đó là lãng phí thời gian và lợi bất cập hại, trực tiếp “nhúng tay” vào lợi ích cốt lõi của Trung Quốc giằng nhai dùng kim châm, không ngừng kích động Trung Quốc và khiến nước này bị giày vò, có thể là sách lược để Donald Trump chèn ép hoặc làm Trung Quốc sụp đổ. Ông thích phong cách ngang ngược của “cây gậy và cà rốt”.

Ngoại trưởng Mỹ James Addison Baker thời kỳ Bush (cha) từng nói: “Chiến tranh Lạnh đã kết thúc, nước thắng trong Chiến tranh Lạnh là Nhật Bản”. Nếu những năm 1990, Nhật Bản trở thành đối thủ kinh tế tiềm tàng lớn nhất của Mỹ sau khi Liên Xô tan rã. Vì vậy trong suốt những năm 1990, Mỹ liên tục chèn ép kinh tế Nhật Bản, cho đến khi nền kinh tế Mỹ phần vinh trở lại và nền kinh tế Nhật Bản sụp đổ. “Toàn

Cầu hóa đã kết thúc, nước thông trong toàn cầu hóa là Trung Quốc”, quan điểm này sớm đã trở thành tiếng nói chung của nước Mỹ. Ví dụ Donald Trump thành lập một chính phủ thu thuế “phe điếu hâu” có thể phải nhấc lên lịch sử thập niên 90 của thế kỷ 20, chiến thông đổi thế tiềm tàng.

Trong 8 năm qua, Obama đã nỗ lực không ngừng để tái cân bằng nền kinh tế Mỹ, thúc đẩy quy hoạch “tái công nghiệp hóa” và chiến lược sáng tạo quốc gia, khuyến khích ngành sản xuất quay trở về. Nhưng ông cũng tập trung vào việc bảo vệ toàn cầu hóa và thông mại tự do, đồng thời cùng nỗ lực trên phương diện ổn định kinh tế và tiềm lực quốc tế với nhóm G20.

Donald Trump có lẽ muốn nhanh chóng thực hiện lại hũa của mình để với những người vùng hỏ khu vực Rust Belt (vùng vành đai công nghiệp) của Mỹ, hơn nữa ông cũng không có ý định tôn trọng trật tự và quy tắc sáng lập của Mỹ. Do vậy, so sánh “tái cân bằng” nội sinh chậm chạp, ông có thể bùng lòng xây dựng và thực hiện “tái cân bằng” mang tính cưỡng chế hỏn. Chẳng hạn như hiện giờ ông cam kết với các doanh nghiệp Mỹ là giảm mức thuế (điều này sẽ dẫn đến không những mang tính cạnh tranh ở các nước trên thế giới), đồng thời đề dọa thu thuế nhập khẩu cao để với các sản phẩm của công ty nước ngoài. “Nước Mỹ trên hết” có nghĩa là Donald Trump không cần chịu trách nhiệm cho quy tắc quốc tế và cạnh tranh công bằng, ông có thể bất chấp thế đoán hỏn để mang lại tăng trưởng kinh tế và ẩu thế phát triển cho nước Mỹ.

Một thế thông không tính đến hậu quả thì có thể đi xa hơn trên con đường mang tính phá hoại. Thế Clinton, Mỹ cũng dẫn tâm trí gây sốc ép với Nhật Bản. Trong suốt những năm 1990, trước khi “nền kinh tế mới” giúp Mỹ khôi phục phần vinh, Mỹ đã tiến hành chèn ép Nhật Bản ở hai phương diện. Một là phương diện thông mại, để giảm bớt nhập siêu thông mại với Nhật Bản, Chính quyền Clinton đề dọa sẽ dựng và thực tế sẽ dựng “bộ luật thông mại thế hỏp” lấy “điều khoản Siêu 301 (Super 301)” làm cốt lõi, Nhật Bản nhiều lần thỏa hiệp và bối xúc phạm. Donald Trump có thể cũng sẽ dựng “điều khoản 301”, “điều khoản đặc biệt 301”, “điều khoản Siêu 301”..., tiến hành cấm vận trên phương diện thông mại, quyền sẽ hậu trí tuệ thông thế... để với Trung Quốc. Chẳng hạn, điều khác với Nhật Bản là Trung Quốc có một thế trọng rỏng lớn, có khả năng tiến hành phần kích với hàng hóa của Mỹ. Hơn nữa, Trung Quốc nắm giữ hàng trăm tỷ USD trái phiếu Mỹ, nếu xảy ra cuộc chiến không thể tránh khỏi về mặt kinh tế, Trung Quốc có thể khiên cho Mỹ bối thế công thông qua việc bán tháo trái phiếu Mỹ. Một khác, bắt đầu thế thập niên 80 của thế kỷ 20, Mỹ ở mức độ rỏt lớn đã gây ỏnh hỏng đến tài chính của Nhật Bản, sẽ biến động về thế giá hối đoái, lãi suất và cở cách tài chính của Nhật Bản đều tuân theo ý của Mỹ. Kể từ khi Donald Trump bắt đầu tranh cử đến

nay, ông luôn chỉ trích Trung Quốc thao túng tỷ giá hối đoái, cho rằng việc này đã gây tổn hại đến lợi ích của nước Mỹ, dẫn đến các doanh nghiệp Mỹ thiêu hủy công nghệ. Do vậy, ông có ý đồ gây sức ép để đồng nhân dân tệ (NDT) tăng giá và làm cho đồng USD sụt giá, đưa vào đó giảm bớt thâm hụt thương mại của Mỹ. Những việc này không thể thực hiện được, bởi Trung Quốc đang siết chặt cơ chế quản lý vốn nhằm ngăn chặn việc đồng NDT mất giá, cho dù đồng NDT tăng giá thì việc thu hút nhập siêu thương mại đối với Mỹ cũng vô ích, bởi quan hệ cạnh tranh giữa hai nước về kinh tế thương mại không có tính đồng nhất, và trước đây Mỹ gây sức ép khiến đồng yên Nhật tăng giá có hiệu quả là bởi các ngành ô tô, điện gia dụng... tổn thất cạnh tranh với các doanh nghiệp Mỹ.

Chúng ta cũng có thể nhìn cách làm của Clinton. Năm 1993, Bộ trưởng Tài chính Mỹ khi đó là Lloyd Bentsen bày tỏ, đồng yên Nhật mạnh có lợi cho nền kinh tế Mỹ. Sau đó, đồng USD liên tiếp mất giá dẫn đến sự chỉ trích của Chính phủ Mỹ, còn các nước phương Tây lại liên tục yêu cầu đồng yên Nhật tăng giá. Tháng 4/1995, đồng yên Nhật tăng mạnh lên mức cao trong lịch sử là 79,75 yên/1USD, điều này đã gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến Nhật Bản và mọi vùng bong bóng giá cả tài sản. Tuy nhiên năm 1995 bỗng nhiên xuất hiện một sự đảo ngược lạ, Bộ trưởng Tài chính Mỹ khi đó là Robert Rubin cho biết đồng USD mạnh phù hợp với lợi ích của Mỹ, sau đó đồng USD tăng giá mạnh. Quyết định này đã thu hút đồng USD từ các nước trên thế giới quay trở về, đã cung cấp nguồn vốn lớn để Mỹ bù đắp thâm hụt, sự đảo ngược này đã thúc đẩy cuộc khủng hoảng tài chính ở châu Á, đồng thời đã tạo điếu kiện cho cả bên Mỹ thu được tài sản giá rẻ của các nước khủng hoảng. Thời Reagan trước đó, Mỹ cũng tăng thông qua chính sách đồng USD mạnh dẫn đến kinh tế của Liên Xô khó khăn hơn, đồng thời đã làm trầm trọng cuộc khủng hoảng ở các nước Mỹ Latinh.

Tuy nhiên, điếm mâu thuẫn trong chính sách kinh tế của Donald Trump (nếu có) là việc ông vừa mua thông qua đồng USD mất giá để kích thích xuất khẩu và đầu tư doanh nghiệp, giảm bớt nhập siêu thương mại, vừa mua được vốn giá rẻ để tiến hành xây dựng cơ bản, mà việc được vốn giá rẻ cũng phải có đồng USD mạnh thu hút vốn vào toàn cầu đổ vào. Chính vì nguyên nhân này, sau khi Donald Trump tuyên bố kế hoạch đầu tư tài chính của mình, đồng USD đã xuất hiện xu thế tiếp tục mạnh lên, đồng thời dẫn đến rủi ro vốn chảy ra ngoài ở các nước thị trường mới nổi, tiền tệ các nước mất giá mạnh.

Trong thời gian tiếp diễn để đưa lên Nhật đối với Trung Quốc là chính sách “đồng USD mạnh” có thể dẫn đến dòng vốn tiếp tục chảy ra khỏi Trung Quốc, từ đó dẫn đến bùng cân đối tài sản thay đổi và tài chính không ổn định, có thể làm cho kinh tế Trung Quốc dùng đòn bẩy quá mức để mất với áp lực lớn. Donald Trump rất khó

đt đc thành tích to ln trong th gian ngn trên phng di thng m có th s lra chn chính sách "đng USD mnh", thông qua kích thích t l đt t đ trcc tiên báo cáo kt qu và khoe khoang v c tri, chính sách gi m thu c của ông cng có th s thu hút m t lng ln đt t t Trung Qu c chuyển dch sang M.

M t m i đe d a t m tàng mà ng i Trung Qu c không đ ý là k t n m 2000, n n kinh t Trung Qu c phát trin v i t c đ cao đ n nay luôn t trong chu k đng USD gi m lãi su t, ch a tng tr i qua m t chu k tng lãi su t hoàn chnh và môi trng đng USD mnh nào. Sau cu c khng ho ng tài chính n m 2008, môi trng n i lng đnh lng c a M không nhng làm cho Trung Qu c bùng lng c nh giác, mà còn lao nhanh trên con đng gia tng đ n b y. Trên th c t, b t k m t s đ o ng c chu k đng USD nào đt u gây nguy hi m cho các n c đang phát trin.

V th c a đng USD hi n nay đc duy trì t "h thng Bretton Woods II", đó là đng USD thng m i t ông Á và đng USD đt u khí t Trung ông liên tiếp đ vào th trng v n c a M, sau đó M thông qua tiêu dùng xu t kh u USD, duy trì s quay vòng. Donald Trump có th phá h y tri t đ h thng này, b i ông mu n th c hi n vi c M t c p nng lng đng th i xu t kh u nng lng, vi c này s đ n đ n đng USD đt u khí t Trung ông gi m mnh. Th hai, chèn ép xu t siêu thng m i t ông Á, cng s gi m b t s lng USD thng m i. Trong đ iu ki n nh v y, toàn c u có th xu t hi n hi n tng đng USD mnh do thi u tính thanh kho n đng USD, đng USD mnh cng s giúp n c M có tính thanh kho n nhi u h n, đng nhiên cách làm này có th cng s h y ho i tr t t tài chính qu c t hi n nay l y đng USD làm ch th. Vi c h thng Bretton Woods s p đ tng gây nh hng ln cho th ch kinh t Nh t B n, n u h thng Bretton Woods II tan bi n, n n kinh t Trung Qu c trong khi chuyển đ i mô hình s đ i m t v i m t môi trng bên ngoài b t n và không xác đnh, vi c này khi n cho quá trình chuyển đ i mô hình càng khó kh n và đ y m o hi m h n.

Trung Qu c li u có kh n ng ph v i cu c chi n kinh t c a M hay không?

R t khó nói, th gian v n đng v phía Trung Qu c, nhng n m 2008, Trung Qu c đã kích thích m t ki m soát không đáng có, mà đ n n m 2014, Ngân hàng đ tr liên bang M (FED) b t đt u đ o ng c chính sách n i lng đnh lng, Trung Qu c v n c n ph i nhanh chóng th c hi n cân bng th trng, gi m b t đ n b y, ng phó v i s tác đng. Nhng đ iu khi n ng i ta khó có th lý gi i đc là Ngân hàng Trung ông Trung Qu c l i đ n đc đi sâu thúc đ y vi c qu c t hóa đng

NDT, cái cách tởm do hóa tài chính nhiều hơn, dùng thời thông qua chính sách nội
lĩnh tiền tệ để kích thích kinh tế, cách làm này trực tiếp dẫn đến bong bóng tài sản
lớn hơn, tài chính hóa quá mức, đòn bẩy cao hơn... Năm 2014 còn thu hẹp mà chừa
thu hẹp, hoàn toàn khiên cho Trung Quốc rơi vào rơi ro tài chính lớn, kết quả là khi
đi mất với sự tác động của Donald Trump, Trung Quốc sẽ trở nên yếu đuối.

Trung Quốc là nước lớn về chính trị và nước lớn về kinh tế có để đi tìm của
Liên Xô lớn Nhật Bản, nhưng Liên Xô và Nhật Bản đều thua trong cuộc chiến về kinh
tế. Liên Xô là do trọng trách quá nặng, khi nặng kinh tế không thể chống đỡ được
sự bành trướng và tranh bá của đế quốc, cái cách bắt lực dẫn đến tình hình kinh tế
ngày càng xấu đi; Nhật Bản lại do thiêu tính tế chế về chính sách, cũng thiêu không
gian chiến lược và khi nặng đầu trí. Hiện nay, mặc dù so sánh riêng Nhật Bản và
Trung Quốc có thể không thích hợp lắm, nhưng vẫn có ý nghĩa nêu gương. Trong
những năm 1990, Nhật Bản đã trở thành nước phát triển, đều có những hiệu quả
tuyệt vời trên các lĩnh vực. Hàng hóa Nhật Bản trên các phương diện kỹ thuật, chất lượng,
giá cả... đều có sự cạnh tranh quyết liệt mạnh, các doanh nghiệp Âu-Mỹ lớn lớn
bị đánh bại, hiệu quả sản xuất của Nhật Bản cũng cao hơn nhiều so với các nước
phương Tây. Hiện Trung Quốc rất thiêu những hiệu quả có sự cạnh tranh quyết liệt, cụ
thể chế độ nhà sản xuất thiêu bị gốc (made in China) với giá thành thấp. Những suất
lao động của Trung Quốc năm 2008 tăng đáng kể với Mỹ và giáng với mức của
Nhật Bản năm 1950. Năm 2015, mức năng suất lao động của Trung Quốc tăng
đáng kể với 7,4% năng suất lao động của Mỹ.

Những những năm gần đây chính sách tiền tệ thận trọng dẫn đến giá thành sản
xuất của Trung Quốc tăng mạnh. Xét về giá thành đơn vị lao động của Trung Quốc
và Nhật Bản tính bằng đồng USD cho thấy, năm 1995 giá thành của Nhật Bản hơn
gấp 3 lần Trung Quốc, đến năm 2013, Trung Quốc lại vượt Nhật Bản, hiện lại đang
đua kịp Mỹ. Do việc tăng giá thành lao động, ngành sản xuất của Trung Quốc đã
và sẽ tiếp tục bị ảnh hưởng nghiêm trọng. Không nhiên, ngược lại Trung Quốc có thể
cho rằng hiệu quả sản xuất thấp có nghĩa là không gian có thể mở rộng, nhưng
hiện nay vẫn chưa nhìn thấy dấu hiệu Trung Quốc có khả năng nâng cao hiệu quả
sản xuất, trái lại tiếp tục phụ thuộc vào cuộc chiến giá cả để duy trì sinh tồn. Hơn
nữa, Trung Quốc hiện rơi vào tình trạng mê muội nào đó, đó là mong muốn toàn
dân sáng tạo thúc đẩy nâng cấp ngành nghề theo kiểu phong trào, cách làm không
ngừng phụ thuộc vào bất động sản lại tiếp tục nâng cao giá thành của ngành sản
xuất, để đó dẫn đến thế trạng không ngừng chuyển hướng sang tài chính, bất
động sản và các loại đầu cơ, ngành sản xuất lại đang không ngừng bị xói mòn.

Cụ thể duy nhất của Trung Quốc mạnh hơn so với Nhật Bản là có thể trỗi dậy
lớn với 1,3 tỷ dân. Nhưng điều không may là chính sách tiền tệ của Trung Quốc liên
tục tạo ra bong bóng tài sản và lạm phát dẫn đến sự phân hóa ngày càng về phân
phối của cải, khi nặng tiêu dùng của phần lớn những người có thu nhập thấp và
trung bình không đủ, còn nhu cầu nâng cấp tiêu dùng của những người giàu có chế

Có thể được đáp ứng bởi hàng hóa nhập khẩu và thị trường quốc tế. Vì vậy, quy mô của thị trường Trung Quốc đối với các doanh nghiệp trên lãnh thổ Trung Quốc chỉ là một quẻ thỏ, tận tại phần biên nông suất dđ thỏa và rđi ro cuđc chiđn giá cđ. Biđn pháp phđ thuđc chính sách tiđn tđ kích thích đđou tđ cđng sđ gây sđc ép hđn nđa đđn khđ nđng tiêu dùng cđa ngđđi đđn.

Nhđt Bđn trđđc đđ thđi đđi mđ cđa tiđn vđn, cuđc cđi cách tđ do hóa tài chính cđa Nhđt Bđn trđđc sđc ép và sđ can thiđp cđa Mđ vào tđ giá hđi đđái, lđi suđt cđa Nhđt Bđn đđn đđn bong bóng tài sđn và sđ luân chuyđn tiđn vđn mang tính phá hođi khác cđa Nhđt Bđn. Hiđn Trung Quốc thđc thi chđ đđ quđn lý tiđn vđn chđt chđ, nhđng chính sách tđ giá hđi đđái và lđi suđt cđa Trung Quốc cđng chđu sđ ràng buđc bđi đđng USD. Nhđt Bđn trđđc đđ không có bđt kđ sđ chuđn bđ nào khi đng phó vđi cuđc khđng hođng đđng thđi không thđ tđ quyđt đđnh đđđc bđi các nhđn tđ nhđ chính trđ trong nđđc, các ràng buđc và sđc ép cđa Mđ..., Trung Quốc lđi có sđ chuđn bđ đng phó vđi cuđc khđng hođng, hđn nđa có tính đđc lđp vđ chính sách kinh tđ. Nhđng sđ chuđn bđ đng phó vđi cuđc khđng hođng cđa Trung Quốc chđ đđng lđi đ mđt tâm lý và giđy tđ, thđc tđ là Trung Quốc mđt mđt cđnh giáđ vđi rđi ro mang tính hđ thđng, mđt mđt lđi dùng hành đđng thđc tđ không ngđng tđo ra vđn đđ đđng thđi tích lđy nguy cđ lđn hđn. Trung Quốc có thđ sđ không chú trđng “cuđc khđng hođng tài chính châu Á”, bđi chđ đđ quđn lý tiđn vđn cđa Trung Quốc hiđn vđn có hiđu quđ, hđn nđa quy mô nđ nđđc ngoài không lđn hđn so vđi đđ trđ ngođi hđi. Nhđng do các nhđn tđ cđi cách không đđ, tính bđt đđn ngày càng nhiđu đđn đđn thiđu lòng tin vđ tiđn vđn, trong bđi cđnh thiđu không gian lđi nhuđn và cđm giáđ không an toàn gia tđng, Trung Quốc có thđ sđ đđi mđt vđi cuđc chiđn tranh tiêu hao tiđn vđn lâu dài. Còn sđ tác đđng cđa chính sách kinh tđ Donald Trump có thđ sđ khiđn Trung Quốc trđ cái giá lđn hđn trong chiđn tranh tiêu hao, đđ là tiđn vđn nhanh chóng chđy ra bên ngođi. Bên cđnh đđ, Trung Quốc có thđ sđ tìm mđi cách đđnh đđng trđđng kinh tđ và đđ báo, tđ đđ bđi chi nguđn vđn tài chính nhiđu hđn và tung ra tiđn tđ nhiđu hđn, đđn đđn kinh tđ Trung Quốc ngày càng kém hiđu quđ và bong bóng vđ.

Đđđng nhiên, nđu Donald Trump phát đđng cuđc chiđn thđđng mđi, các công ty đđa quđc gia cđa Mđ có thđ trđ thành “con tin”, còn chuđi cung đng cđa ngành sđn xuđt có thđ bđ đđnh hđđng trên phđm vi toàn cđu. Vđn đđ mà Donald Trump phđi đđi phó không phđi là mđt nđđc, mà là di sđn cđa thđi đđi toàn cđu hóa: Mđt thđ trđđng toàn cđu liên quan lđn nhau. Nđu Donald Trump thđc thi chính sách đđng USD mđnh cđng sđ kéo nhiđu hđn các nđđc có thđ trđđng mđi nđi vào vđng lđy. Đđi đđ này sđ làm suy yđu nghiêm trđng vđ thđ lãnh đđo cđa Mđ vđ mđt đđo nghđa toàn cđu, nđu Trung Quốc có thđ vđđt qua cđa đđi chđn đđng cđa Donald Trump này, dùng thái đđ cđi mđ hđn đđ đđng phó vđi chđ nghđa bđo thđ cđa Donald Trump, đđàn kđt tđt cđ lđc lđđng kđ cđ ngđđi đđn Mđ, thành lđp mđt trđn thđng nhđt quđc tđ rđng rđi đđ đđng phó vđi Donald Trump.

Hiện nay, điếu có thể xác nhận là thái độ của Donald Trump không hữu hảo với Trung Quốc, nguyên tắc “đưa nước Mỹ với đi trỏ lại” và “nước Mỹ trên hết” điếu chĩa mũi dùi vào Trung Quốc mọt cách tiềm tàng, thách thức mà Trung Quốc phải điếu mọt có thể là tình hòa thách thức mà trước đây Liên Xô và Nhật Bản phải điếu mọt. Chính sách duy trì tình trạng kinh tế mà Trung Quốc kiên trì lâu dài đã mang lại bong bóng tài sản (Nhật Bản hóa) và giãn rộng khoảng cách giàu nghèo (Mỹ Latinh hóa). Nếu Donald Trump khi xướng khiêu khích với Trung Quốc với mọt đưa chính trị (ông ủy đồng nhữ chức chửn sự làm nhữ vớ), Trung Quốc bử buửc phải gia tình quân bử có thể phải điếu mọt với rử ro tình tế nhữ cuộc cửnh tranh Mỹ-Xô.

Trước mọt, Trung Quốc cửn phải phân rõ chử yếu và thử yếu, lửy cửi cách và phát triển kinh tế trong nước làm chính, lửy cuộc điếu ngoửi giao là phử, điếu thửi kiên điếu nguyên tắc “giửi hửn điếu”, tuy điếu không nhửng bử trong vửn điếu lại ích cửt lỗi, điếu thửi, chuửn bử sản sàng điếu điếu quân sự nhử điếu. Donald Trump nhìn tình nhử hung hửng, nhửng cửng có mọt ngoài mửnh trong yếu, cuộc cửi cách chửp vá khiên cửng của ông e rửng khó có thể thành công, Mỹ cửng khó có thể tiếp tục chửu điếu mọt trửn chiửn sinh tế với nước lửn. Sách lược mà Donald Trump có thể áp điếu là dùng thử đoửn gây rửi điếu “hành hử” Trung Quốc, nhửng điếu này cửng có thể gây ra và làm trửm trửng thêm suy thoái ở nước Mỹ. Điếu điếu kháng với Donald Trump, Trung Quốc cửn phải liên tục dùng lại lử và hành điếu điếu nhửn mửnh và chửng minh quan hử này với ông ta, buửc ông ta phải lửa chửn chính sách điếu với Trung Quốc mọt cách lý trí, cùng có lại.

Theo [The Financial Times](#) (Trung Quốc)

Hoàng Lan (gt)